

KAZINCZY KLÁRA VERSE?

A Figyelő XV. k. 358. lapján közölt vers (*Megcsalatkozott apellata*) Kazinczy Klára művének van feltüntetve. A versfők azonban a Sárközi nevet adják.¹ Valószínű, hogy Horváth második feleségének, Sárközi Jusztinának a verse. Így őt is be kell iktatnunk a Göcseji Helikon íróői közé.

GULYÁS JÓZSEF.

EGY CSOKONAI-VERS EREDETI KÉZIRATÁRÓL.

A csurgói gimnázium nagykönyvtárának kéziratai közt van egy kis 8-r. rózsaszínborítékú füzet; mindössze nyolc lap s Csokonai Vitéz Mihálynak Sárközy Istvánné nevenapjára szerzett alkalmi költeményét tartalmazza. Ez a költemény megjelent az *Alkalmatosságra írt versekben* (1805),² a kézírata megvan az Akadémia 38. sz. kéziratos kötetében. Harsányi és Gulyás közli a lap alján azt a két versszakot is, amivel az akadémiai kézirat hővebb az első nyomtatott szövegnél.

A kézirat nemcsak hiteles (magának a költőnek írása, s alatta megvan a névalírása is), hanem kétségtelenül eredeti szövege, legrégebbi ránk maradt kézirata Csokonai e versének, amelyet maga a költő nyújtott át 1798. július 7-én, Eszter-napján, mint névnap ajándékot a vendégszerető Sárközy-ház úrnőjének. Erre vall az is, hogy a címlapon kalligrafikus betűkkel így áll a többi szövegtől eltérően a cím:

«Tekintetes Nemes és Nzetes Csernelházi Csernel Eszter Ifjú-Asszonyaság Úri Nevének tiszteletére. Nagy-Bajombann. Julius 7-dik Napján. 1798.»

A kéziratot — sok egyéb irattal és könyvvel együtt — maga Sárközy István ajándékozta az intézetnek. Több-ezer kötet könyv és irat ajándékozásával, amit ő és családja összegyűjtött, ő vetette meg az intézet mai nagykönyvtárának alapját. Felesége, csernelházi Csernel Eszter, viruló fiatalasszony volt a 18. század végső éveiben.

A vers szövege nagyjában azonos az akadémiai kézirat és a nyomtatott kiadások szövegével, csak a következő eltérések vannak benne:

<i>Harsányi—Gulyás féle kiad. szövege.</i>	<i>A Csurgói kézirat szövege:</i>
1. vsz. 2. sor: ... nagy világgal...	... szép világgal...
2. vsz. 4. sor: ... alig jövök meg...	... alig válok meg...
4. vsz. 3. sor: ... lepergetem...	... el pengetem...
5. vsz. 2. sor: ... A beléd szállt virtusoknak.	... A tőled nyert virtusoknak
« 4. sor: ... A köznemnek...	... a szép nemnek...
7. vsz. 2. sor: ... Hogy méltó udvarlást...	... Hogy egy complimentet...
8. vsz. 1. sor: ... No tehát ott kinn...	... Ám oda ki csak...
« 5. sor: ... Kit már Bakbus...	... Kit már a bor...

¹ Lásd Bartha Dénes, *A XVIII. sz. magyar dallamai*, 183. l.

² Harsányi—Gulyás, *Csokonai V. Mihály össz. munkái* I. r. 269—71 l.